RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 102.336 van 21 december 2001
in de zaken A. 67.571/IX-1921
73.541/IX-1923
74.679/IX-1922.

In zake : Guy POPELIER,
wonende te WOMMELGEM,
Autolei 351

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien een eerste verzoekschrift dat Guy POPELIER op 12 februari 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing van de Raad van het OCMW-Antwerpen van 15 december 1995 waarbij Dr. Eric DE SMEDT wordt aangesteld als uroloog in het OCMW-ziekenhuis AZ St.-Erasmus onafhankelijk van de reeds in dienst zijnde uroloog, Dr. Guy POPELIER, titularis en afdelingshoofd urologie van bovenvermeld ziekenhuis";

Gezien een tweede verzoekschrift dat Guy POPELIER op 11 maart 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing van de Raad van het OCMW-Antwerpen van 20 december 1996 waarbij de aanstelling wordt verlengd van Dr. Eric DE SMEDT als uroloog in het OCMW-ziekenhuis AZ Sint-Erasmus naast en onafhankelijk van de reeds in dienst zijnde uroloog, Dr. Guy POPELIER, titularis en afdelingshoofd urologie van bovenvermeld ziekenhuis";

Gezien een derde verzoekschrift dat Guy POPELIER op 14 juni 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing van de Raad van het OCMW-Antwerpen waarbij Dr. Eric DE SMEDT in vast verband in graad A3 als uroloog in het OCMW-ziekenhuis AZ Sint-Erasmus te Antwerpen-Borgerhout, naast en onafhankelijk van de reeds in dienst zijnde uroloog, Dr. Guy POPELIER, titularis en afdelingshoofd urologie van bovenvermeld

ziekenhuis, wordt benoemd in de dienst inwendige geneeskunde met ingang van 1 juni 1997";

Gelet op het arrest nr. 60.587 van 28 juni 1996 in de zaak A. 67.571/IX-1921 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 1999 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat K. VAN BELLINGEN, die loco advocaat M. STOLK verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is als uroloog in statutair dienstverband verbonden aan het Algemeen Ziekenhuis Sint-Erasmus te Borgerhout -hierna AZ St.-Erasmus genoemd-. Dat ziekenhuis hangt af van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Antwerpen. Verzoeker is er geneesheer-afdelingshoofd van de dienst urologie.

1.2. Op 28 mei 1993 stelt het bijzonder beheerscomité van het AZ St.-Erasmus vast dat "het aantal opnamen verder blijft dalen". Het verbindt daaraan de conclusie dat de medische staf van het ziekenhuis dient te worden uitgebreid met onder meer een tweede uroloog. Het geeft aan de hoofdgeneesheer de opdracht om de kandidatuur van uroloog Eric DE SMEDT "verder af te werken".

1.3. Op 1 februari 1994 maakt de medische raad van het AZ St.-Erasmus kennis met Eric DE SMEDT. Laatstgenoemde bevestigt dat, indien een tweede uroloog wordt aangetrokken, hij zich kandidaat zal stellen. Hij wenst echter geen "associatie" aan te gaan met verzoeker omdat hijzelf samenwerkt met een andere uroloog werkzaam in een ander ziekenhuis die hem in het AZ St.-Erasmus zou komen assisteren bij "ingewikkelde operaties of onderzoeken". Verzoeker van zijn kant, die lid is van de medische raad, aanvaardt niet dat er iemand "naast" hem komt, "zeker niet indien die man nog samenwerkt met een andere geneesheer van buiten het O.C.M.W.".

1.4. Met een brief van 2 februari 1994 aan de voorzitter van de medische raad vraagt Eric DE SMEDT zijn kandidatuur in overweging te willen nemen, "onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de Medische Raad van het AZ St.- Erasmus formeel besloten heeft tot het aantrekken van een nieuwe uroloog naast collega POPELIER".

1.5. Op 23 februari 1994 brengt de medische raad met vier stemmen tegen één een gunstig advies uit over de kandidatuur van Eric DE SMEDT. Vier leden van de medische raad onthouden zich over de vraag of de nieuwe uroloog "naast" verzoeker dient te werken. Verzoeker zelf verzet zich daartegen.

1.6. Op 7 maart 1995 stelt de medische raad vast dat er nog steeds geen tweede uroloog werd benoemd. Verzoeker gaat akkoord "om zijn dienst uit te breiden met een tweede en zelfs een derde uroloog (...) zodanig dat hij de dienst kan organiseren".

1.7. Met een brief van 20 mei 1995 aan de directeur van het AZ St.-Erasmus bevestigt Eric DE SMEDT zijn kandidatuur.

1.8. Op 21 september 1995 besluit het bijzonder beheerscomité dat "dringend een geneesheer-specialist urologie dient aanvaard. Deze nieuwe te aanvaarden geneesheer-specialist zal zijn activiteiten uitoefenen onafhankelijk van de reeds in dienst zijnde uroloog, met een vergoeding uit eigen prestaties".

1.9. Op 4 oktober 1995 herinnert de medische raad aan zijn gunstig advies met betrekking tot de kandidatuur van Eric DE SMEDT. De raad stemt unaniem in met het in dienst nemen van een tweede uroloog. Met betrekking tot de vraag of de nieuwe uroloog ten aanzien van verzoeker onafhankelijk dient te werken, stemmen drie leden voor, één lid onthoudt zich en één lid stemt tegen.

1.10. Op 8 november 1995 bespreekt de medische raad de kandidaturen. Vanuit de bekommernis voor de complementariteit en de integratiemogelijkheden van de aan te stellen tweede uroloog drukt de raad uiteindelijk zijn voorkeur uit voor de kandidatuur van E. VERGAUWE.

1.11. Op 15 december 1995 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Antwerpen "Dr. Eric DE SMEDT tijdelijk te aanvaarden, onder samenwerkingsovereenkomst, als onafhankelijk Geassocieerd Specialist (specialisatie urologie) met vergoeding volgens prestaties uit de honoraria, in het Algemeen Ziekenhuis Sint-Erasmus, voor de periode van 6.12.1995 t/m 31.12.1996".

Deze beslissing wordt door verzoeker bestreden met het beroep A. 67.571/IX-1921.

1.12. Na gunstig advies van de medische raad besluit de raad voor maatschappelijk welzijn op 20 december 1996 Eric DE SMEDT "verder te aanvaarden onder samenwerkingsovereenkomst als geassocieerd specialist met

vergoeding volgens prestaties uit de honoraria voor de periode van 1.1.97 t/m 31.12.1997".

Deze beslissing wordt door verzoeker bestreden met het beroep A. 73.541/IX-1923.

1.13. Na gunstige adviezen van de medische raad, het bijzonder beheerscomité, de hoofdgeneesheer en het geassocieerd diensthoofd van de dienst inwendige geneeskunde, besluit de raad voor maatschappelijk welzijn op 23 mei 1997 Eric DE SMEDT met ingang van 1 juni 1997 te benoemen "tot geneesheer-stafspecialist (groep A-3) voltijds met specialisatie urologie". Eric DE SMEDT "blijft aangeduid" voor de dienst inwendige geneeskunde.

Deze beslissing wordt door verzoeker bestreden met het beroep A. 74.679/IX-1922.

2. Over het belang van verzoeker.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift in de zaak A. 67.571/IX-1921 zijn belang bij dat beroep als volgt omschrijft :

> "Verzoeker is als uroloog in een statutaire rechtsverhouding vast verbonden aan het AZ Sint-Erasmus te Antwerpen met de graad van afdelingshoofd en is enkel in dat ziekenhuis werkzaam.
>
> Als afdelingshoofd bevindt verzoeker zich in een hiërarchische positie met de opdracht en de verantwoordelijkheid voor de goede organisatie en de goede werking van de dienst urologie in het ziekenhuis.
>
> Het is van belang dat het afdelingshoofd daartoe ook werkelijk de maatregelen kan doen uitvoeren. Doordat nu naast het afdelingshoofd een onafhankelijk werkende uroloog wordt aangesteld worden de rechten van het afdelingshoofd geschonden en wordt hij in de uitvoering van zijn taak fundamenteel gehinderd. Dit is vooral het geval nu de als onafhankelijk werkende uroloog daarenboven werkzaam is in twee andere ziekenhuizen buiten de agglomeratie Antwerpen (Dok 10) en derhalve op generlei wijze beantwoordt aan het integratieprincipe van de ziekenhuisartsen in het ziekenhuis zoals bepaald in Art. 14 van de Ziekenhuiswet.
>
> Gezien deze onafhankelijk werkende uroloog het grootste deel van zijn aktiviteiten buiten het ziekenhuis heeft, kan hij moeilijk, gezien zijn aktiviteitscentra op 20 resp. 30 km van het AZ St.-Erasmus zijn verwijderd, in alle redelijkheid op behoorlijke wijze instaan voor de continuïteit van de zorgen van zijn patiënten. Dat zal medebrengen dat verzoeker, als arts wegens zijn hulpverleningsplicht en als het afdelingshoofd wegens zijn funktionele plicht, ertoe gedwongen zal worden voor deze gebrekkige continuïteit van de zorgen in te staan. De verzoeker zal derhalve gedwongen zijn bijkomende nadelen en lasten te dragen. Er ontstaat een ongelijke verdeling van de lasten o.m. deze die voortvloeien uit art. 2 van de Ziekenhuiswet die vereist dat in het ziekenhuis op elk ogenblik de geëigende specialistische hulp moet kunnen geleverd worden.
>
> Gezien verzoeker nu de plichten en de rechten van de leiding van de dienst urologie feitelijk worden uitgehold, wordt dit door de buitenwereld gezien als

een afkeuring van verzoeker en doet hem prestigeverlies lijden. Ten aanzien van de andere artsen in zijn ziekenhuis lijdt verzoeker prestigeverlies en wordt hij het voorwerp van leedvermaak. De bestreden beslissing is duidelijk van aard zijn eer en zijn faam in het gedrang te brengen.

Verzoeker heeft derhalve een rechtstreeks, onmiddellijk en persoonlijk belang om de bestreden benoeming uit de rechtsorde te doen verdwijnen.";

dat verzoeker in zijn verzoekschrift betreffende de zaak A. 73.541/IX-1923 dat betoog herhaalt; dat hij in zijn verzoekschrift betreffende de zaak A. 74.679/IX-1922 daar nog aan toevoegt dat elke integratie en samenwerking fundamenteel wordt uitgesloten, doordat Eric DE SMEDT lid is geworden van de inwendige geneeskunde, dat volgens verzoeker ingevolge de derde bestreden beslissing het gevaar is gerezen dat voor de continuïteit van de zorgen in de "interne" dienst urologie voortaan wordt ingestaan door de specialisten van de inwendige geneeskunde wat "misleiding van de patiënten en onvoldoende specialistische zorgen impliceert" en dat hij als afdelingshoofd van de dienst urologie niet kan dulden dat in de dienst inwendige geneeskunde een uroloog wordt benoemd waardoor "de loyale samenwerkingsmogelijkheid tussen verzoeker en de interne dienst zeer (wordt) uitgehold";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in elk van haar memories van antwoord het belang van verzoeker betwist, stellende dat de bestreden aanstellingen en daaropvolgende benoeming van een tweede uroloog geen implicaties hebben voor het statuut, de werkwijze, de financiën en de functie van verzoeker, dat uit de bestreden beslissingen ook geen afkeuring van verzoekers wijze van werken blijkt, dat de bestreden beslissingen evenmin aanleiding geven tot leedvermaak of prestigeverlies; dat de verwerende partij er tevens op wijst dat verzoeker zelf duidelijk te kennen heeft gegeven niet afkerig te staan van de komst van een tweede en zelfs een derde uroloog; dat zij daar in haar memories van antwoord betreffende de beroepen A. 73.541/IX-1923 en 74.679/IX-1922 nog aan toevoegt dat verzoeker niet staande kan houden dat zijn rechten als afdelingshoofd door de bestreden beslissingen werden geschonden, aangezien uit de schriftelijke kandidaatstelling van Eric DE SMEDT blijkt dat deze bereid is tot "een zo breed mogelijke geest van constructieve samenwerking met alle leden van de medische staf, inclusief collega POPELIER"; dat zij voorts laat gelden dat verzoeker niet kan staven dat hij door de bestreden beslissingen als afdelingshoofd ertoe gedwongen wordt in te staan voor de gebrekkige continuïteit van de zorgen : verzoeker heeft nooit moeten instaan voor de opvang van patiënten van Eric DE SMEDT, bovendien heeft laatstgenoemde zijn beroepswerkzaamheden buiten het AZ St.-Erasmus voor een deel reeds afgebouwd en voor het overige deel zal dat in de toekomst gebeuren;

dat in haar memorie van antwoord betreffende het beroep A. 74.679/IX-1922, ten slotte, de verwerende partij aanvoert dat verzoekers stelling als zou door de benoeming van Eric DE SMEDT in de dienst inwendige geneeskunde elke integratie en samenwerking fundamenteel worden uitgesloten, louter speculatief is en feitelijke grondslag mist;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn drie memories van wederantwoord repliceert dat hij als titularis van de enige betrekking van uroloog die in de personeelsformatie is opgenomen en als afdelingshoofd van de dienst urologie, er voor de goede gang van zaken en voor de continuïteit van de zorgenverstrekking belang bij heeft dat wanneer een tweede uroloog wordt aangesteld, deze samenwerkt met het diensthoofd en niet onafhankelijk daarvan, dat een dergelijke samenwerking voor verzoeker een noodzakelijk gevolg is van de verplichting tot integratie van de ziekenhuisartsen in het ziekenhuis opgelegd door de wet op de ziekenhuizen, en dat ontegensprekelijk uit de benoeming van de tweede uroloog op de dienst inwendige geneeskunde blijkt dat de wil tot samenwerking niet aanwezig is; dat verzoeker voorts betwist dat de bestreden beslissingen voor hem geen financiële implicaties zouden hebben : ze brengen "onvermijdelijk een verschuiving mede van de patiëntenverwijzing", te meer daar in het ziekenhuis "onfrisse praktijken" worden aangewend om de verwijzing van patiënten naar verzoeker te verhinderen; bovendien worden door de verwerende partij ten behoeve van de tweede uroloog heelkundige instrumenten en apparatuur aangekocht die verzoeker, wat hem betreft, zelf heeft moeten bekostigen; dat het bovendien volgens verzoeker een "loze bewering" is dat hij nooit heeft moeten instaan voor patiënten van Eric DE SMEDT, aangezien de spoedgevallendienst verzoeker placht op te roepen wanneer Eric DE SMEDT onbereikbaar was en een beroep op de dienst urologie van het AZ Middelheim onpraktisch was; dat verzoeker nog betoogt dat door de verwerende partij geen enkel motief wordt aangebracht dat kan verantwoorden waarom Eric DE SMEDT als chirurgisch specialist wordt benoemd in de dienst inwendige geneeskunde, dat de benoeming van de tweede uroloog in de dienst inwendige geneeskunde van het ziekenhuis, aldus verzoeker, niet als doel heeft de dienst urologie van het ziekenhuis optimaal te laten functioneren doch ze, integendeel, alleen maar kan worden verklaard vanuit de bekommernis verzoeker te isoleren en te straffen "omdat hij het heeft aangedurfd bij de Raad van State een annulatieverzoek in te dienen wegens de miskenning van de fusienormen"; dat verzoeker besluit dat hij een actueel, werkelijk en persoonlijk belang heeft bij zijn beroepen omdat hij als afdelingshoofd verantwoordelijk is voor de goede gang van

zaken en de optimale werking van de dienst urologie en voor de goede organisatie van de wachtdiensten en dat hij die verantwoordelijkheid niet ten volle kan opnemen wanneer een tweede uroloog wordt aangesteld die "naast" en "onafhankelijk" van hem werkt, die beroep doet op een uroloog buiten het AZ St.-Erasmus om zich te laten vervangen en die zich laat benoemen "in een niet-chirurgische discipline";

2.1.4. Overwegende dat bovendien ambtshalve moet worden vastgesteld dat verzoeker thans op pensioen is gesteld; dat verzoeker op de vraag of hierdoor zijn belang niet is teloorgegaan, heeft geantwoord dat hij vooreerst nog een moreel belang heeft omdat hij ingevolge de bestreden beslissingen gezichtsverlies heeft geleden ten aanzien van zijn collega's, van de huisartsen en het personeel van het ziekenhuis in het algemeen en dat door de aanstelling van Dr. Eric DE SMEDT hem een fundamenteel en essentieel gedeelte van zijn opdracht als afdelingshoofd werd ontnomen, wat het verder succesvol verloop van zijn loopbaan als uroloog ernstig heeft aangetast en hem in zijn beroepseer heeft gekrenkt; dat hij ook verklaart nog een materieel belang te hebben, daar hij in geval van nietigverklaring een recht kan laten gelden op een statutaire vergoeding gelijk aan de wedde die hij heeft moeten derven, alsook recht op een aandeel in de poolvorming, terwijl een annulatiearrest ook een eis tot schadevergoeding voor de gewone rechter kan vergemakkelijken;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in het Sint-Erasmusziekenhuis diensthoofd was van de afdeling urologie, waaraan een functie van de groep A-2 beantwoordt, en daar als enige uroloog voor die dienst instond; dat de bestreden beslissingen eensdeels inhouden dat een tweede uroloog in het voornoemde ziekenhuis wordt "aanvaard", eerst tijdelijk op grond van een "samenwerkingsovereenkomst", vervolgens op grond van een benoeming; dat ze er anderdeels toe strekken de plaats aan te wijzen die de "aanvaarde" tweede uroloog in dat ziekenhuis zal innemen, namelijk "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker; dat verzoeker er geen belang bij heeft dat "aanvaarden" zelf van een tweede uroloog te bestrijden, aangezien hij in de medische raad steeds het standpunt heeft vertolkt dat hij geen bezwaar had tegen de aanstelling van een tweede en zelfs van een derde uroloog in het ziekenhuis; dat evenwel verzoekers hoedanigheid van afdelingshoofd van de dienst urologie van het AZ St.-Erasmus niet alleen de verantwoordelijkheid voor de goede werking en de organisatie van de dienst urologie impliceert, doch hij er tevens het prerogatief aan ontleent om in die gezagsfunctie door de verwerende partij te worden gerespecteerd met betrekking tot de aangelegenheden die de dienst

urologie aanbelangen; dat, wanneer de verwerende partij dan besluit om "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker een tweede uroloog te "aanvaarden" (in de groep B) en vervolgens te benoemen (in de groep A-3), om met andere woorden buiten de dienst waarvan verzoeker afdelingshoofd is een tweede centrum van dienstverlening inzake urologie in het ziekenhuis op te richten dat echter buiten het gezag valt van verzoeker als afdelingshoofd van de dienst urologie, daardoor voorbijgegaan wordt aan dat gezag, wat voor verzoeker een grievend karakter heeft; dat met andere woorden verzoeker er op zijn minst een moreel belang bij heeft dat in het AZ St.-Erasmus alle medische dienstverlening op het gebied van de urologie onder zijn gezag verstrekt blijft en derhalve dat, wanneer een tweede uroloog wordt aangeworven of ermede wordt samengewerkt, die uroloog in zijn afdeling wordt geïntegreerd in plaats van dat hij een onafhankelijke en concurrerende dienst gaat vormen; dat verzoeker bovendien bijgevallen kan worden waar hij stelt dat hij door de handelwijze van de verwerende partij als afdelingshoofd gezichtsverlies lijdt ten opzichte van zijn collega's artsen en het ziekenhuispersoneel; dat verzoeker het voorts aannemelijk maakt dat de schade welke dat gezichtsverlies hem heeft veroorzaakt niet is weggenomen doordat aan verzoekers functie ingevolge het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een einde is gekomen; dat de exceptie in zoverre ongegrond is;

3. Over de grond van de zaken.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in elk van de drie zaken als eerste middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert; dat hij daarbij betoogt dat de bestreden beslissingen niet op een afdoende en draagkrachtige wijze motiveren waarom de tijdelijke "aanvaarding" van Eric DE SMEDT als uroloog in het AZ St.-Erasmus, de verlenging van die tijdelijke "aanvaarding" en zijn daaropvolgende "benoeming" niet in de dienst urologie zijn gebeurd, maar "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker en op de dienst inwendige geneeskunde; dat volgens verzoeker uit de bestreden beslissingen niet kan worden opgemaakt waarom aldus werd beslist en hij hierin een schending van de motiveringsplicht, opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, onderkent;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betreffende de zaak A. 67.571/IX-1921 antwoordt dat de beslissing van 15 december 1995 van de raad voor maatschappelijk welzijn wel degelijk

gemotiveerd is; dat zij verwijst naar het administratief dossier; dat zij voorts laat gelden dat de bestreden raadsbeslissing bovendien verwijst naar de vergaderingen van 4 oktober 1995 en 8 november 1995 van de medische raad waarin de kandidaatstellingen werden besproken en waarin de onafhankelijkheid van Eric DE SMEDT ten aanzien van verzoeker aan bod kwam en dat de kwestie er werd beslecht door een geheime stemming; dat zij ook aanstipt dat over het onafhankelijk functioneren van de tweede uroloog ten opzichte van verzoeker werd beslist door het bijzonder beheerscomité op 21 september 1995; dat de verwerende partij in de zaak A. 73.541/IX-1923 antwoordt dat verzoeker geen belang heeft bij het middel "vermits hij op grond van dezelfde motieven een zinvolle vordering tot schorsing heeft kunnen instellen beslecht bij arrest nr. 60.587 dd. 28.06.1996" en ook omdat de in deze zaak bestreden beslissing slechts "de eenvoudige voortzetting en bevestiging (is) van de eerdere aanstellingsbeslissing dd. 15.12.1995"; dat in de zaak A. 74.679/IX-1922 de verwerende partij andermaal opwerpt dat verzoeker er geen belang bij heeft een gebrek aan formele motivering in te roepen, wijl hij "op grond van dezelfde motieven een zinvolle vordering tot schorsing heeft kunnen instellen beslecht bij arrest nr. 60.587 dd.28.06.1996" en ook omdat de in deze zaak bestreden beslissing in het verlengde ligt van de vorige raadsbeslissingen, terwijl de bestreden benoeming bovendien volgens haar niet los kan worden gezien van de motieven die aanleiding hebben gegeven tot de samenwerkingsovereenkomst met Eric DE SMEDT, namelijk onder meer het verzekeren van de continuïteit van de dienst urologie; dat, volgens de verwerende partij, het tot de soevereiniteit van het bestuur behoort Eric DE SMEDT te benoemen in de dienst voor inwendige geneeskunde met de specialiteit urologie;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert in de zaak A. 67.571/IX-1921 dat geen deugdelijk motief aangebracht wordt hetwelk kan verantwoorden waarom de tweede uroloog "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker diende te worden aangesteld, dat louter de verwijzing naar "de wens" van het bijzonder beheerscomité of van de raad voor maatschappelijk welzijn niet volstaat, dat het motief aangevoerd in de nota met opmerkingen van de verwerende partij in het kader van de vordering tot schorsing, namelijk de steile terugval van het werkvolume in de afdeling urologie, laattijdig is en daarenboven feitelijk onjuist, dat de medische raad in zijn advies enkel de wens van het bijzonder beheerscomité heeft gevolgd, maar zelfs bij een geheime stemming het resultaat van de stemming moet kunnen worden verklaard door de besprekingen die aan de stemming voorafgaan en die uit de notulen moeten blijken, dat het bijzonder beheerscomité zich moet houden aan

de vastgestelde personeelsformatie en enkel in geval van een noodsituatie of bijzondere omstandigheden tijdelijke samenwerkingsovereenkomsten kunnen worden gesloten zoals bepaald in artikel 56 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, doch in de onderhavige zaak niet op een afdoende en deugdelijke wijze wordt aangetoond dat een dergelijke noodsituatie of bijzondere omstandigheden aanwezig zijn en evenmin wordt aangetoond dat de aanstelling van een tweede uroloog "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker kadert in een goed beheer; dat verzoeker in de zaak A. 73.541/IX-1923 hieraan nog toevoegt dat het niet opgaat te verwijzen naar het arrest nr. 60.587 van 28 juni 1996 van de Raad van State, zoals de verwerende partij doet, aangezien het probleem van de motivering in dat arrest niet werd behandeld, dat er wel degelijk "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker een tweede dienst urologie werd georganiseerd zoals blijkt uit de stukken waarin sprake is van "Urologie 2", dat de verwerende partij faalt daarvoor een afdoend en deugdelijk motief aan te brengen en deze ook in de notulen van de organen van het ziekenhuis niet te vinden zijn, waardoor de Raad van State de mogelijkheid ontnomen wordt de verantwoording na te gaan van de bestreden beslissing; dat verzoeker in de zaak A. 74.679/IX-1922 repliceert dat hij wel degelijk belang heeft bij het middel; dat hij voorts aanvoert dat de motieven die door de verwerende partij in haar memories worden aangevoerd, namelijk "de steile terugval" en "de continuïteit" van de zorgen in de dienst urologie, niet alleen laattijdig zijn aangebracht, maar bovendien feitelijk onjuist zijn, en dat voor de benoeming van de tweede uroloog in de dienst inwendige geneeskunde geen enkel motief wordt aangebracht;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker met dit middel zowel de schending van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen als, ook blijkens de verduidelijking die hij eraan geeft in zijn memorie van wederantwoord, de afwezigheid van een draagkrachtige materiële motivering aanklaagt;

3.2.2. Overwegende dat geen der bestreden beslissingen aangeeft waarom een tweede uroloog "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker wordt "aanvaard" en vervolgens wordt benoemd in de dienst inwendige geneeskunde, terwijl het nochtans in de rede zou liggen dat hij zou worden "aanvaard" en later benoemd in de reeds bestaande dienst urologie onder het gezag van verzoeker die daar afdelingshoofd is; dat, overigens, wanneer er een aparte dienst urologie bestaat en deze niet ressorteert onder een andere dienst, zoals de dienst inwendige

geneeskunde, de aanstelling van een uroloog in de dienst inwendige geneeskunde in feite neerkomt op een opsplitsing of reorganisatie van de dienst urologie, tenzij uit bijzondere redenen blijkt waarom de aanwezigheid van een uroloog in de dienst inwendige geneeskunde vereist is; dat de "nota voor het bijzonder comité voor personeelszaken en geneeskundige dienst" bestemd voor de vergadering van 5 december 1995 van de raad voor maatschappelijk welzijn, waarnaar de verwerende partij verwijst ter staving van de formele motivering van de beslissing van 15 december 1995, niet méér is dan een nota van de directie personeelszaken van het OCMW aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn, waarvan uit de bestreden beslissing niet blijkt of en, zo ja, in welke mate de raad voor maatschappelijk welzijn zich bij het nemen van de bestreden beslissing de motieven van die nota eigen heeft gemaakt; dat bovendien noch de bedoelde nota, noch de notulen van de vergaderingen van het bijzonder beheerscomité en van de medische raad van het ziekenhuis waaraan de nota refereert, motieven vermelden die uiteenzetten waarom de tweede uroloog niet onder het gezag van verzoeker in de reeds bestaande dienst urologie wordt geïntegreerd; dat de omstandigheid dat de desbetreffende beslissingen in de organen van de raad voor maatschappelijk welzijn bij geheime stemming werden genomen aan de verplichting tot formele motivering geen afbreuk doet;

3.2.3. Overwegende wat betreft de opwerping als zou verzoeker geen belang hebben bij het middel omdat hij in het kader van de schorsingsprocedure die heeft geleid tot het arrest nr. 60.587 van 28 juni 1996, kennis heeft genomen van de motieven, en omdat de opeenvolgende bestreden beslissingen in het verlengde liggen van vorige raadsbeslissingen, dat, vooreerst, een verzoeker voor de Raad van State zijn belang bij het middel dat hij ontleent aan de schending van de formele motiveringsplicht niet automatisch verliest doordat hij in het kader van de procedure voor de Raad van State door middel van de daarbij neergelegde stukken kennis heeft genomen van de motieven van de bestreden beslissing; dat, immers, de mededeling van de motieven van de bestreden beslissing onder meer dient om de betrokkene van meet af aan in staat te stellen te oordelen of het zin heeft die beslissing in rechte aan te vechten en dat recht wordt beknot wanneer die kennis pas in de loop van het geding wordt verkregen; dat, overigens, de inhoudelijke motieven die de verwerende partij ter gelegenheid van de gevoerde procedures voor de Raad van State heeft aangebracht, namelijk "de steile terugval" van de dienst urologie en "de continuïteit" van de zorgen op de dienst urologie, mogelijk kunnen verantwoorden dat een tweede uroloog wordt aangesteld, maar niet dat zulks gebeurt buiten de reeds bestaande

dienst urologie en onttrokken aan het gezag van het afdelingshoofd van die dienst; dat ten slotte niet valt in te zien hoe het gegeven dat de beslissingen van 20 december 1996 tot verlenging van de tijdelijke "aanvaarding" van de tweede uroloog "naast" en "onafhankelijk" van verzoeker en van 23 mei 1997 tot benoeming van de tweede uroloog op de dienst inwendige geneeskunde, "in het verlengde liggen van vorige raadsbeslissingen", zou kunnen aantonen dat die nakomende beslissingen afdoende formeel zijn gemotiveerd; dat derhalve moet worden besloten dat het eerste middel in elk van de drie zaken gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de besluiten van de raad voor maatschappelijk welzijn van ANTWERPEN van 15 december 1995 waarbij Dr. Eric DE SMEDT wordt aangesteld als uroloog in het Algemeen Ziekenhuis Sint-Erasmus, van 20 december 1996 waarbij de aanstelling van voornoemde wordt verlengd en van 23 mei 1997 waarbij hij in vast verband in graad A3 als uroloog wordt benoemd, in zoverre deze aanstellingen en benoeming inhouden dat hij zijn werkzaamheden uitoefent "naast" en "onafhankelijk" van Guy POPELIER.

Artikel 2.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van ANTWERPEN.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**